

Троја – српска престоница Скадар

30. априла 2017.

Академик Петровске академије науке и уметности Милутин Јаћимовић у књизи „Троја – српска престоница Скадар“ износи нову истину о Антици. Тврди да Хомерова „Одисеја“ и „Илијада“ нису поеме о грчким државама, грчким краљевима, грчким јунацима, већ о српским државама, српским краљевима и српским јунацима...

Слаби трагови древних времена годинама нису били довољни да се коначно закључи тачна локација Троје, па су се појављивале бројне локације Троје широм Европе. Попут многих други археолога Хајнрих Шлиман је покушао да на основу података из Илијаде и Одисеје пронађе локацију древне Троје.

Шлиманово откриће обавијено је велом мистерије јер су такозвано Пријамово благо пронашли сами Шлиманови једног предвечерја, пошто су пре тога удаљили раднике. Касније се испоставило да је Шлиманова Троја проглашена на основу ископина пронађених у слоју који је био 1200 година старији од времена за које се сматра да се догодио Тројански рат.

Осим тога, многи од ископаних предмета су неодољиво подсећали на ископине из других временских периода а најпознатији предмет – златна Агамемнонова маска из Микене је у готово идентичној форми пронађена још два пута на територији Македоније у налазиштима из каснијих периода.

Проблем археолошког слоја Троје „решен је“ каснијим тзв. штимовањем што је Шлиманово ископавање у потпуности „разорило“. Пронађени предмети су се расули по читавом свету, па тако не постоје никакви озбиљни докази да је Шлиман уопште пронашао остатке насеља из периода Тројанског рата. После векова веровања да се Троја налазила на малоазијској обали, Мексиканац Роберто Салинас Прајс је 1983. године дошао до револуционарног закључка да Хомерова Троја не одговара Шлимановом налазишту на брду Хисарлик, већ да Троју траба тражити на Јадрану.

Прајс проналази нову локацију у Габели у долини Неретве, а у каснијим истраживањима Прајс долази до закључка да су Троја и Тројанци повезани са Словенима и тако се придружује бројним истраживачима старе српске историје и порекла старе Европе. Трагање са Тројом није престало са Прајсом, него је настало неколико нових хипотеза о Троји.

Скадар, не Мала Азија

Академик Петровске академије науке и уметности Милутин Јаћимовић (члан удружења писаца Русије и један од више од хиљаду чланова Петровске академије наука) објавио је књигу Троја – српска престоница Скадар, и јасно показао овим делом да древна Троја описана у Илијади није могла бити географски у Малој Азији, него се налазила у тадашњој српској престоници Скадар.

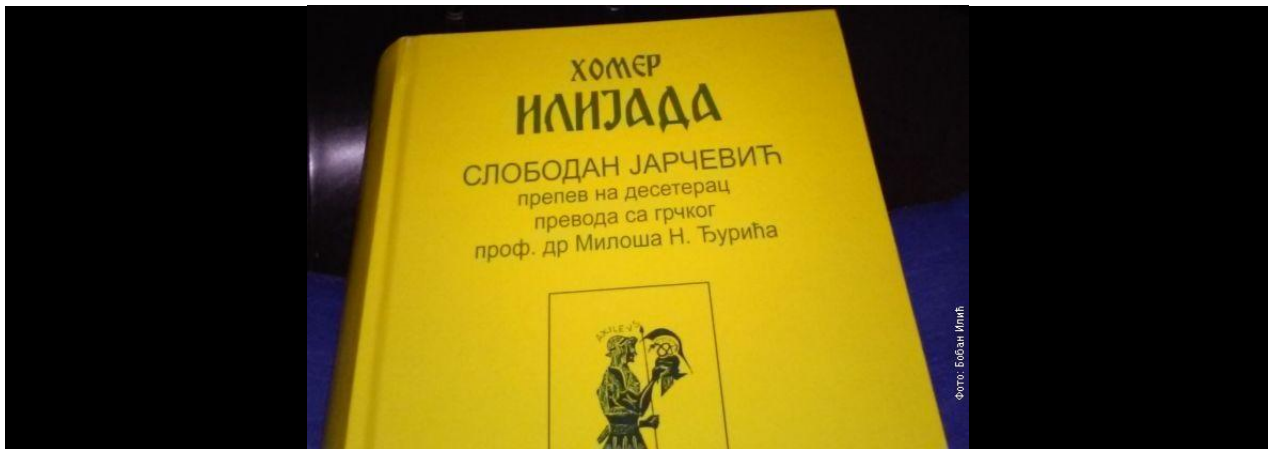

Јаћимовић није једини истраживач који је довео у питање историјске чињенице из времена из другог и трећег миленијума пре Нове ере. Тројански рат је био око 1.300. године пре Христа и већ та чињеница одбацује тумачење да су Грци освојили Троју, јер постоје поуздани подаци са су се они на Балканско полуострво уселили у 7. или 8. столећу пре Нове ере, дакле 400 или 500 година после Тројанског рата.

Илијада по Милутину Јаћимовићу као кључни, древни садржај цивилизације односи се на српске државе, градове краљеве и јунаке тога времена. Зна се да су археолози на нашем тлу нашли керамичке посуде са ликом Атила окићене крстом са четири оцила.

Хомерова Илијада, најчувенија древна песма света, садржи десетине података, који, недвосмислено, упућују да је реч о српској територији где је град Троја и да она није могла бити у Малој Азији, како је то наведено у историјским уџбеницима сваке државе. Оно што још више запрепашћује јесте Херодотова тврдња да су Грци стигли на Балкан у 8. веку п.н.е., а тројански рат је био у 13. веку пре нове ере.

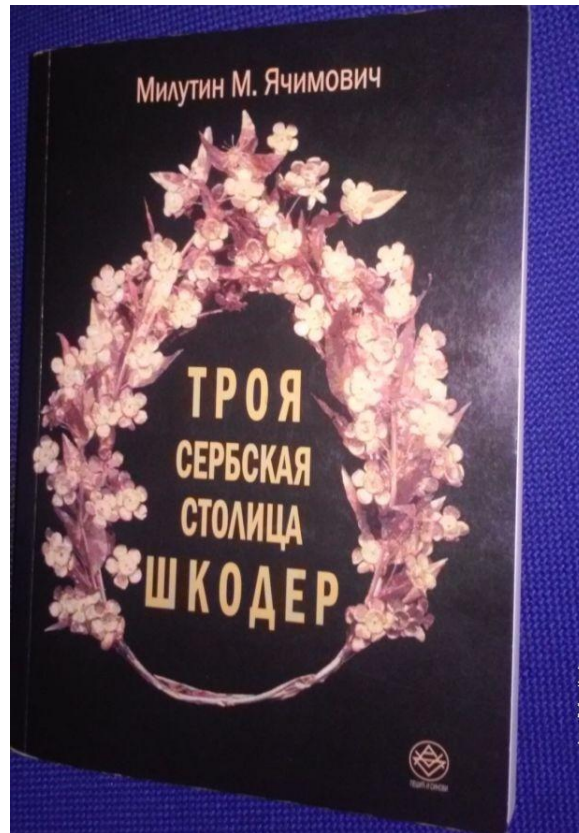
Значи, Грци нису могли учествовати у тројанском рату. Стих у Илијади обавештава да сунце с истока обасја Трачке планине, па тек после град Троју. Значи, Троја је западно од планина у Бугарској и Моравској Србији.

Превод Илијаде и Одисеје, чувеног српског хеленисте, професора др Милоша Ђурића препевао је у српски десетерац Слободан Јарчевић. Хомерови стихови преливени у ово магично и моћно изражајно средство српске народне књижевности јасно упућују на закључак да су плод древне српске баштине. Жеља да се Илијада препева у десетерец закупљала је и раније многе српске песнике, због лепоте и изражајне снаге овог српског песничког израза. Српском десетерцу дивили су се највећи умови Европе, а посебно велики Гете. Највећи српски песник Петар Петровић Његош препевао је само 16 страница Илијаде, јер је истовремено писао своја дела, имао државничке обавезе и млад преминуо. Препев Илијаде Слободана Јарчевића има 1.115 страница и представља величанствену реконструкцију – повратак древног епа свом извору.

Тако Милутин Јаћимовић тврди да је Троја морала бити на месту данашњег Скадра. Скадар је био и престоница Србије од 490. до 1171. године, што записа и Андрија Кочић Миошић, у 18. веку. Илијада то потврђује. У њој пише, да је Троја на језеру, пуном јегуља. А код Шлиманове Троје, нема језера. Илијада каже, да из тог језера истиче река и улива се у море са два крака. А у Турској нема ни једне реке поред тамошње Троје.

Илијада сведочи да та река има рукавац с другом реком, а Бојана, која истиче из језера има рукавац са Дримом. У Илијади се спомиње и река Јадран у Србији, поред Јадранске Моштанице. Сад се та река зове Јадар.

Фоча, град у Босни, није реч из турског језика, него су Фочани били племе у Тројанском рату. Дарданци, Ликијци, Трачани и друга балканска племена су тројански савезници и стижу до Троје на коњима или пешке. Да су ишли у Малу Азију, ишли би бродовима. Ахил, као чобанче, стиже с овцама до Троје и побеђује тројанска три борца. Да је Троја била у Турској, путовао би лађом. Енеј није из Азије јер је рођен на обалама Марице. Дрво запис из Шумадије описано је више пута – с истим одликама као и данас. У Илијади се излива пола чаше пића за покој душе преминулог. Племићи и војсковође су могли да носе данашњу црногорску одећу – црвено-плаво-бело.

Околина Троје с планинама затрпаним снегом и ледом, а у Турској је суптропска клима. Поред много других српских трагова у Илијади, важан је и податак да је **Илијада преведена на грчки тек 560. године пре нове ере.**

А у то време се тек стварао латински и других језика у Европи није било. Западноевропски су створени од 12. до 19. столећа нове ере, као и мађарски и румунски. Све о језицима пише у енциклопедијама – само словенски нису вештачки.

Милутин Јаћимовић тврди да је очигледно Троја српска историјска престоница. Српско географско подручје описано у Илијади опевао је Јован Јовановић Змај који за **Скадар** каже **Горда Тројо** наша.

Остаје да се види да ли ће сви поменути докази бити довољни да увере и светске научне кругове.

Рада Ђокић Стојадиновић/РТС

Источник: РТС